EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.6.2011
KOM(2011) 380 endelig

2011/0167 (NLE)

Forslag til

# RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Canada, Japan, Republikken Korea, Kongeriget Marokko, De Forenede Mexicanske Stater, New Zealand, Det Schweiziske Forbund, Republikken Singapore og Amerikas Forenede Stater**

## BEGRUNDELSE

1. Handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning (ACTA) har til formål at etablere en omfattende international ramme, der skal bistå EU i sine bestræbelser på effektivt at bekæmpe krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR). Sådanne krænkelser underminerer den lovlige samhandel og EU's konkurrenceevne med deraf følgende negative konsekvenser for væksten og beskæftigelsen. ACTA indeholder avancerede bestemmelser om håndhævelse af IPR, herunder vedrørende civilretlige, strafferetlige og grænseoverskridende håndhævelsesforanstaltninger og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende det digitale miljø, solide samarbejdsmekanismer ACTA-parterne imellem for at bidrage til deres håndhævelsesbestræbelser og etableringen af bedste praksis for effektiv IPR-håndhævelse.

2. Skønt ACTA ikke ændrer gældende EU-ret, fordi EU-retten allerede er betydeligt mere avanceret end de nuværende internationale standarder, indfører den en ny international standard, der bygger på WTO's TRIPS-aftale (vedtaget i 1994). Derfor vil den udgøre fordele for EU's eksporterende rettighedshavere, der opererer på det globale marked, og som i øjeblikket er udsat for systematiske og omfattende krænkelser af deres ophavsret, varemærker, patenter, design og geografiske betegnelser i udlandet.

3. Samtidig er ACTA en velafbalanceret aftale, fordi den fuldt ud respekterer borgernes rettigheder og vigtige berørte parters anliggender som f.eks. forbrugere, internetudbydere og partnere i udviklingslande.

4. Efter vedtagelsen af forhandlingsdirektiverne i Rådet den 14. april 2008 blev forhandlingerne indledt den 3. juni 2008. Aftalen blev indgået den 15. november 2010, og teksten blev paraferet den 25. november efter 11 forhandlingsrunder.

5. EU-medlemsstaterne blev holdt underrettet mundtligt og skriftligt om forløbet af forhandlingerne via Rådets Handelspolitikudvalg. EU’s roterende formandskab ledede forhandlingerne vedrørende strafferetlig håndhævelse ud fra holdninger, der er enstemmigt fastlagt og vedtaget af Rådet i COREPER. Europa-Parlamentet er også løbende blevet holdt orienteret om udviklingen gennem Udvalget om International Handel (INTA) og gennem kommissær Karel De Gucht på tre plenarmøder i 2010. Den 24. november 2010 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning til støtte for ACTA.

6. ACTA indeholder en række bestemmelser om strafferetlig håndhævelse, som falder ind under anvendelsesområdet for artikel 83, stk. 2, i TEUF. Sådanne dele af aftalen henhører – til forskel fra de dele, der henhører under artikel 207 – under delt kompetence (artikel 2, stk. 2, i TEUF). For spørgsmål, der er omfattet af delt kompetence, kan enten Den Europæiske Union eller medlemsstaterne lovgive eller vedtage bindende retsakter. Hvad angår undertegnelsen og indgåelsen af ACTA har Kommissionen valgt ikke at foreslå, at Den Europæiske Union udøver sin mulige kompetence vedrørende strafferetlig håndhævelse, jf. artikel 83, stk. 2, i TEUF. Kommissionen finder, at dette er hensigtsmæssigt, fordi det aldrig har været hensigten i forbindelse med forhandlingerne om ACTA at ændre gældende EU-ret eller foretage harmonisering vedrørende strafferetlig håndhævelse af intellektuelle

ejendomsrettigheder. Derfor foreslår Kommissionen, at ACTA undertegnes og indgås af såvel EU som alle medlemsstaterne.

7. Kommissionens holdning vedrørende ACTA og artikel 83, stk. 2, i TEUF berører ikke Kommissionens holdning til EU's fremtidige udøvelse af delt kompetence, jf. artikel 83, stk. 2, i TEUF, i forbindelse med andre initiativer.

2011/0167 (NLE)

Forslag til

# RÅDETS AFGØRELSE

## om indgåelse af handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Canada, Japan, Republikken Korea, Kongeriget Marokko, De Forenede Mexicanske Stater, New Zealand, Det Schweiziske Forbund, Republikken Singapore og Amerikas Forenede Stater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet[1], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 14. april 2008 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om en multilateral handelsaftale om bekæmpelse af forfalskning på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne.

(2) Forhandlingerne er afsluttet, og en handelsaftale om bekæmpelse af forfalskning mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Canada, Japan, Republikken Korea, Kongeriget Marokko, De Forenede Mexicanske Stater, New Zealand, Det Schweiziske Forbund, Republikken Singapore og Amerikas Forenede Stater blev paraferet den 25. november 2010.

(3) I overensstemmelse med Rådets afgørelse nr. …/2010/EU af …[2] blev aftalen undertegnet på EU's vegne den …

(4) Aftalen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Canada, Japan, Republikken Korea, Kongeriget Marokko, De

[1] EUT C af , s. .
[2] EUT: please insert the number and publication reference of the decision

Forenede Mexicanske Stater, New Zealand, Det Schweiziske Forbund, Republikken Singapore og Amerikas Forenede Stater[3] godkendes hermed på EU's vegne.

Teksten til den aftale, der skal indgås, er knyttet til denne afgørelse.

*Artikel 2*

Formanden for Rådet udpeger den person, som på Den Europæiske Unions vegne er beføjet til at deponere aftalens godkendelsesinstrument med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke til at blive bundet af aftalen.

*Artikel 3*

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Aftalens ikrafttrædelsesdato offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

*På Rådets vegne*

*Formand*

[3] EUT: please insert in footnote 1 the publication reference of the Agreement.

**BILAG**

**Handelsaftale om bekæmpelse af forfalskning mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Canada, Japan, Republikken Korea, Kongeriget Marokko, De Forenede Mexicanske Stater, New Zealand, Det Schweiziske Forbund, Republikken Singapore og Amerikas Forenede Stater**

*Parterne i denne aftale,*

*som konstaterer*, at effektiv håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er af afgørende betydning for at fremme økonomisk vækst i alle erhvervsgrene og globalt,

*som endvidere konstaterer*, at udbredelsen af forfalskede og piratkopierede varer samt af tjenester, der distribuerer materiale, som ligger til grund for krænkelsen, underminerer lovlig samhandel og bæredygtig udvikling i verdensøkonomien, forårsager betydelige økonomiske tab for rettighedshaverne og for lovlydige virksomheder, i visse tilfælde udgør en indtægtskilde for organiseret kriminalitet og ellers udgør en risiko for offentligheden,

*som ønsker* at bekæmpe en sådan udbredelse gennem øget internationalt samarbejde og mere effektiv international håndhævelse,

*som agter* at fastsætte effektive og egnede foranstaltninger som supplement til TRIPS-aftalen til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder under hensyntagen til forskellene mellem deres respektive retssystemer og former for retspraksis,

*som ønsker* at sikre, at foranstaltninger og procedurer til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ikke i sig selv kommer til at udgøre hindringer for lovlig samhandel,

*som ønsker* at løse problemet med krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder krænkelse, som finder sted i det digitale miljø, især for så vidt angår ophavsret eller beslægtede rettigheder, på en måde, der afbalancerer rettigheder og interesser hos de relevante rettighedshavere, udbydere af tjenester og brugere,

*som ønsker* at fremme samarbejde mellem udbydere af tjenester og rettighedshavere med henblik på at håndtere relevante krænkelser i det digitale miljø,

*som ønsker*, at denne aftale skal fungere i samspil med det internationale håndhævelsesarbejde og -samarbejde, som finder sted i relevante internationale organisationer,

*som anerkender* principperne i *Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed*, der blev vedtaget den 14. november 2001 på den fjerde WTO-ministerkonference,

*er blevet enige* om følgende:

# Kapitel I: Indledende bestemmelser og generelle definitioner

## AFSNIT 1: INDLEDENDE BESTEMMELSER

*Artikel 1: Forholdet til andre aftaler*

Intet i denne aftale afviger fra en parts forpligtelse over for en anden part i henhold til gældende aftaler, herunder TRIPS-aftalen.

*Artikel 2: Forpligtelsernes indhold og anvendelsesområde*

1. Hver part sætter bestemmelserne i denne aftale i kraft. En part kan i sin lovgivning indføre en mere omfattende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder end den, der er fastsat i denne aftale, forudsat at en sådan håndhævelse ikke er i strid med bestemmelserne i denne aftale. Hver part kan frit fastlægge den mest hensigtsmæssige metode til gennemførelse af bestemmelserne i denne aftale inden for sit eget retssystem og sin egen retspraksis.

2. Intet i denne aftale indebærer nogen forpligtelse, for så vidt angår fordelingen af ressourcer på håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og på håndhævelse af lovgivningen i almindelighed.

3. Målene og principperne i del I i TRIPS-aftalen, navnlig i artikel 7 og 8, finder anvendelse med de fornødne ændringer på denne aftale.

*Artikel 3: Forholdet til standarder vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheders tilgængelighed og anvendelsesområde*

1. Denne aftale berører ikke bestemmelserne i en parts lovgivning, der finder anvendelse på intellektuelle ejendomsrettigheders tilgængelighed, erhvervelse, anvendelsesområde og opretholdelse.

2. Denne aftale indebærer ikke nogen forpligtelse for en part til at anvende foranstaltninger, når en intellektuel ejendomsret ikke er beskyttet i henhold til dennes love og forskrifter.

*Artikel 4: Privatlivets fred og afgivelse af oplysninger*

1. Intet i denne aftale forpligter en part til:

   a) at afgive oplysninger, der kan stride imod dennes lovgivning, herunder lovgivning til beskyttelse af rettigheder vedrørende privatlivets fred eller internationale aftaler, som denne er part i,

b) at afgive fortrolige oplysninger, som kan lægge hindringer i vejen for retshåndhævelsen eller på anden måde stride mod den offentlige interesse eller

c) at afgive fortrolige oplysninger, der kan være til skade for bestemte offentlige eller private virksomheders legitime erhvervsmæssige interesser.

2. Når en part afgiver skriftlige oplysninger i henhold til bestemmelserne i denne aftale, skal den part, der modtager oplysningerne, i medfør af sin lovgivning og praksis afstå fra at videregive oplysningerne eller bruge dem til andet formål end det, hvortil disse oplysninger blev afgivet, uden forudgående samtykke fra den part, der har afgivet oplysningerne.

## AFSNIT 2: GENERELLE DEFINITIONER

*Artikel 5: Generelle definitioner*

Medmindre andet er fastsat, forstås i denne aftale ved:

a) **ACTA**: Anti-Counterfeiting Trade Agreement (handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning)

b) **udvalg**: ACTA-udvalget nedsat i henhold til kapitel V (Institutionelle arrangementer)

c) **kompetente myndigheder**: de relevante retlige, administrative eller retshåndhævende myndigheder i henhold til en parts lovgivning

d) **varemærkeforfalskede varer**: varer, herunder deres emballage, på hvilke der uden tilladelse er anbragt et varemærke, som er identisk med - eller som i sine væsentlige aspekter ikke kan skelnes fra - et gyldigt registreret varemærke for varer af samme type, og som derved krænker den pågældende varemærkeindehavers rettigheder ifølge lovgivningen i det land, hvori de i kapitel II (Retsgrundlag for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder) fastsatte procedurer finder anvendelse

e) **land**: jf. den i de forklarende bemærkninger til WTO-overenskomsten fastsatte betydning

f) **toldforsendelse**: den toldprocedure, hvorunder varer transporteres under toldkontrol fra et toldkontor til et andet

g) **dage**: kalenderdage

h) **intellektuel ejendomsret**: alle kategorier af intellektuel ejendomsret, der er omhandlet i del II, afsnit 1 til 7, i TRIPS-aftalen

i) **transitvarer**: varer under **toldforsendelse** eller **omladning**

j) **person**: en fysisk eller en juridisk person

k) **piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer**: varer, som er kopier, der er fremstillet, uden at rettighedshaveren eller en af rettighedshaveren gyldigt bemyndiget person i fremstillingslandet har samtykket heri, og som direkte eller indirekte er fremstillet på grundlag af en artikel, hvis fremstillingen af den pågældende kopi ville have krænket en ophavsret eller en dermed beslægtet rettighed ifølge lovgivningen i det land, hvori de i kapitel II (Retsgrundlag for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder) fastsatte procedurer finder anvendelse

l) **rettighedshaver**: omfatter også et forbund eller en sammenslutning, der har en sådan retlig stilling, at de kan forfægte intellektuelle ejendomsrettigheder

m) **område**: i kapitel II (Retsgrundlag for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder), afsnit 3 (Foranstaltninger ved grænsen), forstås en parts toldområde og alle frizoner[4]

n) **omladning**: den toldprocedure, hvorunder varer overføres under toldkontrol fra det importerende transportmiddel til det eksporterende transportmiddel inden for et toldkontors område, som er kontor for både import og eksport

o) **TRIPS-aftalen**: *aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder*, jf. bilag 1C til WTO-overenskomsten

p) **WTO**: Verdenshandelsorganisationen

q) **WTO-overenskomsten**: Marrakesh-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) af 15. april 1994.

# Kapitel II: Retsgrundlag for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder

## AFSNIT 1: ALMINDELIGE FORPLIGTELSER

*Artikel 6: Almindelige forpligtelser for så vidt angår håndhævelse*

1. Hver part sørger for, at dennes lovgivning indeholder håndhævelsesprocedurer, som giver mulighed for effektivt at skride ind over for enhver form for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af denne aftale, herunder hurtige foranstaltninger til hindring af krænkelser og foranstaltninger, der forebygger yderligere krænkelser. Disse procedurer skal anvendes på en sådan måde, at der ikke opstår hindringer for den lovlige samhandel, og at der er sikkerhed for, at de ikke misbruges.

[4] For en sikkerheds skyld anerkender parterne, at der ved **frihandelszone** forstås en del af en parts område, hvor alle importerede varer generelt anses for at befinde sig uden for den pågældende parts toldområde, for så vidt angår importafgifter og skatter.

2. Procedurer, der vedtages, opretholdes eller anvendes for at gennemføre bestemmelserne i dette kapitel, skal være rimelige og retfærdige og sikre, at alle deltagere, på hvem sådanne procedurer finder anvendelse, er ordentligt beskyttet. Procedurerne må hverken være unødigt komplicerede eller udgiftskrævende eller medføre urimelige frister eller uberettigede forsinkelser.

3. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel skal hver part tage hensyn til, at der skal være et rimeligt forhold mellem krænkelsens omfang, tredjeparters interesser og de foranstaltninger, midler og sanktioner, som finder anvendelse.

4. Ingen bestemmelse i dette kapitel må fortolkes som et krav til en part om at gøre sine embedsmænd ansvarlige for handlinger, de har udført under udøvelsen af deres officielle pligter.

## AFSNIT 2: CIVILRETLIG HÅNDHÆVELSE[5]

*Artikel 7: Adgang til civilretlige procedurer*

1. Hver part skal give rettighedshaverne adgang til civilretlige procedurer vedrørende håndhævelsen af alle intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af dette afsnit.

2. I den udstrækning civilretlige procedurer - som følge af de administrative procedurer i forbindelse med en sag - kan finde anvendelse, skal hver part sikre, at sådanne procedurer følger principper, der indholdsmæssigt svarer til de i dette afsnit fastsatte.

*Artikel 8: Forbud*

1. Hver part skal sikre, at de retlige myndigheder i civile retssager vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er beføjet til at forbyde en part at begå en krænkelse og bl.a. udstede forbud over for den part eller i givet fald en tredjepart, over hvilken den pågældende retlige myndighed har jurisdiktion, for at forhindre varer, som udgør en krænkelse af en intellektuel ejendomsret, i at komme ind i handelssystemet.

2. Uanset de øvrige bestemmelser i dette afsnit kan en part begrænse de midler, der er tilgængelige over for regeringers brug eller tredjeparters brug med en regerings tilladelse uden rettighedshaverens samtykke, til en betaling af et honorar, forudsat at denne part overholder bestemmelserne i del II i TRIPS-aftalen, som specifikt omhandler en sådan brug. I andre tilfælde finder de i dette afsnit omhandlede midler anvendelse, medens der, hvis disse midler er uforenelige med en parts lovgivning, skal være mulighed for fortolkende domme (declaratory judgments) og passende erstatning.

[5] En part kan udelukke patenter og beskyttelse af fortrolige oplysninger fra dette afsnits anvendelsesområde.

*Artikel 9: Skadeserstatning*

1. Hver part skal sikre, at de retlige myndigheder i civile retssager vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er beføjet til at pålægge en rettighedskrænker, der er vidende om eller har rimelig grund til at vide, at han begik en krænkelse, at betale rettighedshaveren en passende erstatning for den skade, som rettighedshaveren har lidt som følge af krænkelsen. Ved fastsættelse af skadeserstatningen for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder skal en parts retlige myndigheder være beføjet til bl.a. at tage et berettiget krav om skadeserstatning, som rettighedshaveren fremsætter, og som kan omfatte tabt fortjeneste, værdien af de krænkede varer eller tjenester målt i markedspris eller den foreslåede detailpris, i betragtning.

2. I det mindste i tilfælde af krænkelse af ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder og varemærkeforfalskning skal hver part sikre, at de retlige myndigheder i civile retssager er beføjet til at pålægge rettighedskrænkeren at betale rettighedshaveren rettighedskrænkerens fortjeneste, som kan tilskrives krænkelsen. En part kan anslå den fortjeneste til at svare til den i stk. 1 omhandlede skadeserstatning.

3. I det mindste for så vidt angår krænkelse af ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder til beskyttelse af værker, fonogrammer og fremførelser og i tilfælde af varemærkeforfalskning, skal hver part også etablere eller opretholde en ordning, som omfatter en eller flere af følgende:

   a) på forhånd fastlagte skadeserstatninger eller

   b) formodninger[6] med henblik på fastsættelse af et skadeserstatningsbeløb, der er tilstrækkeligt til at kompensere rettighedshaveren for den skade, krænkelsen har forvoldt eller

   c) i det mindste for ophavsret yderligere skadeserstatning.

4. Hvis en part indfører det i stk. 3, litra a), omhandlede middel eller de i stk. 3, litra b), omhandlede formodninger, skal denne sikre, at enten de retlige myndigheder eller rettighedshaveren har ret til at vælge et sådant middel eller sådanne formodninger som et alternativ til de i stk. 1 og 2 omhandlede midler.

5. Hver part skal sikre, at dens retlige myndigheder, hvis det er relevant, er beføjet til ved afslutningen af civile retssager vedrørende krænkelse af i det mindste ophavsret eller beslægtede rettigheder eller varemærker at pålægge den tabende part at betale den vindende part for sagsomkostninger eller afgifter og et passende advokathonorar eller enhver anden form for udgifter, jf. partens lovgivning.

---

[6] De formodninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b), kan omfatte en formodning om, at skadeserstatningsbeløbet er: i) mængden af varer, der udgør en krænkelse af den pågældende rettighedshavers intellektuelle ejendomsrettigheder, og som faktisk er overdraget til tredjeparter, ganget med fortjenesten pr. vareenhed, der ville være blevet solgt af rettighedshaveren, hvis krænkelsen ikke havde fundet sted; eller ii) en rimelig licensafgift; eller iii) et fast beløb ud fra elementer som f.eks. mindst størrelsen af de gebyrer eller afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed.

*Artikel 10: Andre midler*

1. I det mindste for så vidt angår piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer og varemærkeforfalskede varer skal hver part sikre, at dens retlige myndigheder i civile retssager på rettighedshaverens anmodning er beføjet til at kræve sådanne varer, der udgør en krænkelse, tilintetgjort, undtagen i ekstraordinære tilfælde, uden kompensation af nogen art.

2. Hver part skal endvidere sikre, at dens retlige myndigheder er beføjet til at bestemme, at materialer og redskaber, der overvejende har været anvendt til fremstilling af sådanne varer, som udgør en krænkelse, uden urimelig forsinkelse og uden erstatning af nogen art skal tilintetgøres eller afhændes uden for handelsleddene på en sådan måde, at risikoen for yderligere krænkelser gøres så lille som muligt.

3. En part kan bestemme, at de i denne artikel omhandlede midler gennemføres for rettighedskrænkerens regning.

*Artikel 11: Oplysninger i forbindelse med krænkelser*

Hver part skal med forbehold af sin lovgivning om rettigheder, beskyttelsen af fortrolige informationskilder eller behandlingen af personoplysninger sikre, at dens retlige myndigheder i civile retssager vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er beføjet til på begrundet anmodning fra rettighedshaveren at påbyde rettighedskrænkeren eller alternativt den påståede rettighedskrænker at forsyne rettighedshaveren eller de retlige myndigheder – i det mindste i forbindelse med indsamling af bevismateriale – med relevante oplysninger, som rettighedskrænkeren eller den påståede rettighedskrænker ligger inde med eller kontrollerer, jf. de gældende love og bestemmelser. Sådanne oplysninger kan omfatte oplysninger vedrørende enhver person impliceret i ethvert aspekt af krænkelse eller påstået krænkelse og vedrørende produktionsmidler eller distributionskanaler for de varer eller tjenester, der udgør en krænkelse, eller som påstås at udgøre en krænkelse, herunder identifikation af tredjeparter, der påstås at være impliceret i produktion og distribution af sådanne varer og tjenester, og af deres distributionskanaler.

*Artikel 12: Midlertidige foranstaltninger*

1. Hver part skal sikre, at dens retlige myndigheder er beføjet til at træffe hurtige og effektive foreløbige foranstaltninger:

   a) mod en part eller i givet fald en tredjepart, over hvilken den pågældende retlige myndighed har jurisdiktion, for at forhindre krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i at opstå og i særdeleshed for at forhindre varer, som indebærer en krænkelse af en intellektuel ejendomsret, i at komme ind i handelssystemet

   b) for at bevare relevant bevismateriale vedrørende den påståede krænkelse.

2. Hver part skal sikre, at dens retlige myndigheder er beføjet til uden at høre den anden part at træffe foreløbige foranstaltninger, hvor dette er hensigtsmæssigt, især i de tilfælde, hvor en forsinkelse efter al sandsynlighed vil forvolde uoprettelig skade for rettighedshaveren, eller hvor der er en påviselig risiko for, at et bevismateriale tilintetgøres. I sager, der føres uden at høre den anden part, skal hver part sikre, at dens retlige myndigheder er beføjet til at reagere

hurtigt på anmodninger om midlertidige foranstaltninger og til at træffe en afgørelse uden urimelig forsinkelse.

3. I det mindste i tilfælde af krænkelse af ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder og varemærkeforfalskning skal hver part sikre, at de retlige myndigheder i civile retssager er beføjet til at kræve beslaglæggelse eller en anden form for opbevaring af mistænkelige varer og af materialer og redskaber, der har været anvendt til at begå krænkelsen, og i det mindste for varemærkeforfalskning dokumentation enten i form af originaler eller kopier vedrørende krænkelsen.

4. Hver part skal sikre, at dens myndigheder er beføjet til at kræve, at sagsøgeren, for så vidt angår midlertidige foranstaltninger, fremlægger alt rimeligt tilgængeligt bevismateriale, således at de med tilstrækkelig stor sikkerhed kan finde det godtgjort, at sagsøgerens rettigheder krænkes, eller at en sådan krænkelse er umiddelbart forestående, samt er beføjet til at pålægge sagsøgeren i tilstrækkeligt omfang at stille sikkerhed eller på anden måde garantere, at den sagsøgtes interesser er varetaget, og at misbrug er forhindret. Denne sikkerhed eller tilsvarende garanti må ikke i urimeligt omfang afskrække ansøgere fra at tage procedurer vedrørende sådanne midlertidige foranstaltninger i anvendelse.

5. Hvis de midlertidige foranstaltninger ophæves eller bortfalder som følge af en handling eller undladelse fra sagsøgerens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke har været nogen krænkelse af en intellektuel ejendomsret, skal de retlige myndigheder være beføjet til på den sagsøgtes begæring at pålægge sagsøgeren at yde den sagsøgte passende erstatning for det tab, der er forårsaget som følge af disse foranstaltninger.

## AFSNIT 3: FORANSTALTNINGER VED GRÆNSEN[7],[8]

### *Artikel 13: Omfanget af foranstaltningerne ved grænsen*[9]

En part bør, når denne i givet fald og i overensstemmelse med sit nationale system til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder samt med forbehold af kravene i TRIPS-aftalen sikrer effektiv håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på tværs af grænserne, gøre dette på en måde, som ikke medfører en uberettiget forskelsbehandling intellektuelle ejendomsrettigheder imellem, og hvorved man undgår hindringer for lovlig samhandel.

### *Artikel 14: Småpakker og varer, som rejsende medbringer i deres bagage*

1. Hver part skal i anvendelsen af bestemmelserne i dette afsnit lade indgå varer af kommerciel art, som sendes i småpakker.

---

[7] Hvis en part i alt væsentligt har afviklet al kontrol med varebevægelser over grænsen til en anden part, hvormed den indgår i en toldunion, kræves det ikke, at denne anvender bestemmelserne i dette afsnit ved den pågældende grænse.

[8] Der er enighed om, at der ikke er nogen pligt til at anvende de i dette afsnit omhandlede procedurer på varer, der udbydes på et andet lands marked af rettighedshaveren eller med dennes samtykke.

[9] Parterne er enige om, at patenter og beskyttelse af fortrolige oplysninger ikke falder ind under dette afsnits anvendelsesområde.

2. En part kan undtage små mængder varer af ikke-kommerciel art, som rejsende medtager i deres bagage, fra anvendelsen af bestemmelserne i dette afsnit.

*Artikel 15: Rettighedshaverens afgivelse af oplysninger*

Hver part skal tillade sine kompetente myndigheder at anmode en rettighedshaver om at afgive relevante oplysninger for at bistå de kompetente myndigheder med at iværksætte de foranstaltninger på tværs af grænserne, der er omhandlet i dette afsnit. En part kan også tillade en rettighedshaver at afgive relevante oplysninger til dens kompetente myndigheder.

*Artikel 16: Foranstaltninger ved grænsen*

1. Hver part vedtager eller opretholder procedurer, for så vidt angår import- og eksportforsendelser, i henhold til hvilke:

   a) dens toldmyndigheder kan handle på eget initiativ og suspendere frigivelsen af mistænkelige varer og

   b) en rettighedshaver i givet fald kan anmode dens kompetente myndigheder om at suspendere frigivelsen af mistænkelige varer.

2. En part kan vedtage eller opretholde procedurer, for så vidt angår mistænkelige transitvarer, eller i andre situationer, hvor varerne er under toldkontrol, i henhold til hvilke:

   a) dens toldmyndigheder kan handle på eget initiativ og suspendere frigivelsen af mistænkelige varer eller tilbageholde dem og

   b) en rettighedshaver i givet fald kan anmode dens kompetente myndigheder om at suspendere frigivelsen af mistænkelige varer eller tilbageholde dem.

*Artikel 17: Ansøgning fra rettighedshaveren*

1. Hver part skal sikre, at dens kompetente myndigheder kræver, at en rettighedshaver, der anmoder om indledning af de i artikel 16 (Foranstaltninger ved grænsen), stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), beskrevne procedurer, skal kunne fremlægge passende bevismateriale, der over for de kompetente myndigheder godtgør, at der i henhold lovgivningen hos den part, hvis procedurer finder anvendelse, umiddelbart foreligger en krænkelse af rettighedshaverens intellektuelle ejendomsret, og fremlægge tilstrækkelige oplysninger, som man med rimelighed kan forlange, at rettighedshaveren er i besiddelse af, til at gøre de mistænkelige varer rimeligt genkendelige for de kompetente myndigheder. Kravet om at fremlægge tilstrækkelige oplysninger må ikke i urimeligt omfang afskrække ansøgere fra at tage de i artikel 16 (Foranstaltninger ved grænsen), stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), beskrevne procedurer i anvendelse.

2. Hver part skal sikre, at det er muligt at indgive ansøgninger om at suspendere frigivelsen af mistænkelige varer eller tilbageholde dem[10] under toldkontrol på dens område. En part kan lade sådanne ansøgninger gælde for flere forsendelser. En part kan fastsætte bestemmelser om, at ansøgningen om at suspendere frigivelsen af mistænkelige varer eller tilbageholde dem på anmodning fra rettighedshaveren kan finde anvendelse på udvalgte indgangs- og udgangssteder under toldkontrol.

3. Hver part skal sikre, at dens kompetente myndigheder inden for en rimelig frist meddeler ansøgeren, om de har godtaget ansøgningen. Hvis dens kompetente myndigheder har godtaget ansøgningen, skal de også meddele ansøgeren ansøgningens gyldighedsperiode.

4. En part kan, hvis ansøgeren har misbrugt de i artikel 16 (Foranstaltninger ved grænsen), stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), beskrevne procedurer, eller hvis der er en rimelig grund, bestemme, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at afvise eller suspendere en ansøgning eller erklære den ugyldig.

*Artikel 18: Sikkerhed eller tilsvarende garanti*

Hver part skal sørge for, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at kræve, at en rettighedshaver, der anmoder om indledning af de i artikel 16 (Foranstaltninger ved grænsen), stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), beskrevne procedurer, stiller rimelig sikkerhed eller tilsvarende garanti, der er tilstrækkelig til at beskytte den sagsøgte og de kompetente myndigheder og forebygge misbrug. Hver part skal sørge for, at denne sikkerhed eller tilsvarende garanti ikke i urimeligt omfang afskrækker ansøgere fra at tage disse procedurer i anvendelse. En part kan bestemme, at en sådan sikkerhed kan være i form af en kaution med det formål at holde den sagsøgte skadesløs for enhver form for tab eller skade som følge af suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer, i tilfælde af at de kompetente myndigheder konstaterer, at varerne ikke udgør en krænkelse. En part kan tillade den sagsøgte at tage mistænkelige varer i besiddelse ved at stille en kaution eller en anden form for sikkerhed, men kun i ekstraordinære tilfælde eller i henhold til en retslig afgørelse.

*Artikel 19: Konstatering af krænkelse*

Hver part vedtager eller opretholder procedurer, hvorved dens kompetente myndigheder inden for en rimelig frist efter indledningen af de i artikel 16 (Foranstaltninger ved grænsen) beskrevne procedurer kan konstatere, om de mistænkelige varer krænker en intellektuel ejendomsret.

*Artikel 20: Retsmidler*

1. Hver part skal sikre, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at sørge for, at varerne tilintetgøres som følge af den i artikel 19 (Konstatering af krænkelse) omhandlede konstatering af, at varerne udgør en krænkelse. I tilfælde, hvor sådanne varer ikke tilintetgøres, skal hver part sikre, at sådanne varer undtagen i ekstraordinære tilfælde afhændes uden for handelsleddene på en sådan måde, at rettighedshaveren ikke skades.

---

[10] Kravet om at sikre, at det er muligt at indgive sådanne ansøgninger er underlagt forpligtelserne til at sikre de i artikel 16 (Foranstaltninger ved grænsen), stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), omhandlede procedurer.

2. For så vidt angår varemærkeforfalskede varer, er den blotte fjernelse af det ulovligt påsatte varemærke ikke tilstrækkelig til at begrunde varernes frigivelse til omsætning i handelsleddene, undtagen i ekstraordinære tilfælde.

3. En part kan bestemme, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at pålægge administrative sanktioner som følge af den i artikel 19 (Konstatering af krænkelse) omhandlede konstatering af, at varerne udgør en krænkelse.

*Artikel 21: Gebyrer*

Hver part skal sørge for, at ansøgningsgebyrer, oplagringsgebyrer eller gebyrer for tilintetgørelse, der vurderes af dens kompetente myndigheder i forbindelse med de i dette afsnit beskrevne procedurer, ikke må bruges til i urimeligt omfang at afskrække ansøgere fra at tage disse procedurer i anvendelse.

*Artikel 22: Afgivelse af oplysninger*

Med forbehold af en parts lovgivning om privatlivets fred eller fortrolige oplysninger:

a) kan en part give sine kompetente myndigheder beføjelse til at give en rettighedshaver oplysninger om bestemte forsendelser af varer, herunder en beskrivelse og angivelse af mængden af varerne, for at bidrage til afsløring af varer, der udgør en krænkelse

b) kan en part give sine kompetente myndigheder beføjelse til at give en rettighedshaver oplysninger om varer, herunder – men ikke udelukkende – en beskrivelse og angivelse af mængden af varerne, navn og adresse på afsender, importør, eksportør eller modtager og, hvis disse oplysninger findes, varernes oprindelsesland samt navn og adresse på producenten af varerne, for at bidrage til den i artikel 19 (Konstatering af krænkelse) omhandlede konstatering

c) skal en part, medmindre denne har givet sine kompetente myndigheder den i litra b) omhandlede beføjelse, i det mindste i tilfælde af importerede varer, hvor de kompetente myndigheder har beslaglagt mistænkelige varer eller alternativt i henhold til artikel 19 (Konstatering af krænkelse) har konstateret, at varerne udgør en krænkelse, beføje sine kompetente myndigheder til inden for 30 dage[11] efter beslaglæggelsen eller konstateringen at give rettighedshaveren oplysninger om sådanne varer, herunder – men ikke udelukkende – en beskrivelse og angivelse af mængden af varerne, navn og adresse på afsender, importør, eksportør eller modtager og, hvis disse oplysninger findes, varernes oprindelsesland samt navn og adresse på producenten af varerne.

[11] I denne artikel forstås ved **dage**: arbejdsdage.

## AFSNIT 4: STRAFFERETLIG HÅNDHÆVELSE

*Artikel 23: Strafbare handlinger*

1. Hver part skal fastsætte strafferetlige procedurer og sanktioner, der finder anvendelse i det mindste i de tilfælde, hvor der er tale om forsætlig varemærkeforfalskning eller piratkopiering af ophavsretligt eller dermed beslægtet beskyttet materiale i kommerciel målestok[12]. I dette afsnit omfatter handlinger, der udføres i kommerciel målestok, i det mindste handlinger, der udføres som kommercielle aktiviteter med direkte eller indirekte økonomiske eller kommercielle fordele.

2. Hver part skal fastsætte strafferetlige procedurer og sanktioner i tilfælde af forsætlig import[13] og indenlansk anvendelse, i handelen og i kommerciel målestok, af etiketter eller emballage[14]:

   a) hvorpå der er blevet anbragt et mærke uden tilladelse, som er identisk med eller ikke kan skelnes fra et varemærke, der er registreret på dens område og

   b) som er bestemt til brug i handelen med varer eller i forbindelse med tjenester, der er identiske med varer og tjenester, for hvilke et sådant varemærke er registreret.

3. En part kan i relevante tilfælde fastsætte strafferetlige procedurer og sanktioner for uautoriseret kopiering af kinematografiske værker fra en forestilling i en filmforevisningsfacilitet, der er alment tilgængelig for offentligheden.

4. For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne artikel, og for hvilke en part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner, skal denne part sikre, at der i henhold til dens lovgivning findes strafansvar for medvirken.

5. Hver part skal vedtage sådanne foranstaltninger efter behov i overensstemmelse med sine retsprincipper for at fastlægge juridiske personers ansvar, som kan være af strafferetlig karakter, for de i denne artikel omhandlede strafbare handlinger, for hvilke denne part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner. Et sådant ansvar berører ikke strafansvaret hos de fysiske personer, der har begået de strafbare handlinger.

---

[12] Hver part skal behandle forsætlig import eller eksport af varemærkeforfalskede eller piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer i kommerciel målestok som ulovlige handlinger, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til denne artikel. En part kan efterkomme sin forpligtelse med hensyn til eksport og import af varemærkeforfalskede eller piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer ved at fastsætte, at distribution, salg eller udbud til salg af sådanne varer i kommerciel målestok er ulovlige aktiviteter, der er omfattet af strafferetlige sanktioner.

[13] En part kan efterkomme sin forpligtelse med hensyn til import af etiketter eller emballage gennem sine foranstaltninger vedrørende distribution.

[14] En part kan efterkomme sin forpligtelse i henhold til dette stykke ved at fastsætte strafferetlige procedurer og sanktioner over for forsøg på at begå varemærkeforfalskning.

*Artikel 24: Sanktioner*

Hver part skal, for så vidt angår de i artikel 23 (Strafbare handlinger), stk. 1, 2 og 4, omhandlede handlinger, fastsætte sanktioner, der omfatter frihedsstraf såvel som bøder[15], der er tilstrækkelig store til at virke afskrækkende på kommende rettighedskrænkelser, i overensstemmelse med niveauet for forbrydelser af tilsvarende omfang.

*Artikel 25: Beslaglæggelse, konfiskation og tilintetgørelse*

1. For så vidt angår de i artikel 23 (Strafbare handlinger), stk. 1, 2, 3 og 4, omhandlede handlinger, for hvilke en part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner, skal denne part sikre, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at kræve beslaglæggelse af varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer, materialer og redskaber, der er blevet anvendt til at begå den påståede handling, dokumentation i forbindelse med den påståede handling og aktiver, der hidrører fra eller er opnået direkte eller indirekte gennem den påståede krænkelse.

2. Hvis en part kræver identifikation af varer, der er ved at blive beslaglagt, som forudsætning for at fremsætte et krav, jf. stk. 1, skal denne part ikke kræve varerne beskrevet mere detaljeret end nødvendigt for at identificere dem med henblik på beslaglæggelsen.

3. For så vidt angår de i artikel 23 (Strafbare handlinger), stk. 1, 2, 3 og 4, beskrevne handlinger, for hvilke en part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner, skal denne part sikre, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at kræve konfiskation eller tilintetgørelse af alle varemærkeforfalskede varer eller piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer. I tilfælde, hvor varemærkeforfalskede varer og piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer ikke tilintetgøres, skal de kompetente myndigheder sikre, at sådanne varer – undtagen i særlige tilfælde - afhændes uden for handelsleddene på en sådan måde, at enhver skade for rettighedshaveren undgås. Hver part skal sikre, at konfiskation eller tilintetgørelse af sådanne varer sker uden kompensation af nogen art til krænkeren.

4. For så vidt angår de i artikel 23 (Strafbare handlinger), stk. 1, 2, 3 og 4, beskrevne handlinger, for hvilke en part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner, skal denne part sikre, at dens kompetente myndigheder er beføjet til at kræve konfiskation eller tilintetgørelse af materialer og redskaber, der hovedsageligt er blevet anvendt til at skabe de varemærkeforfalskede varer eller piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer, og - i det mindste i forbindelse med alvorlige handlinger – af aktiver, der hidrører fra eller er opnået direkte eller indirekte ved krænkelsen. Hver part skal sikre, at konfiskation eller tilintetgørelse af sådanne materialer, redskaber eller aktiver sker uden kompensation af nogen art til krænkeren.

5. For så vidt angår de i artikel 23 (Strafbare handlinger), stk. 1, 2, 3 og 4, beskrevne handlinger, for hvilke en part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner, skal denne part sikre, at dens retlige myndigheder er beføjet til at kræve:

[15] Det understreges, at der ikke er nogen forpligtelse for en part til at sørge for, at det er muligt at idømme frihedsberøvelse og bøde samtidigt.

a) beslaglæggelse af aktiver, hvis værdi svarer til værdien af de aktiver, der hidrører fra eller er opnået direkte eller indirekte ved den påståede krænkelse, og

b) konfiskation af aktiver, hvis værdi svarer til værdien af de aktiver, der hidrører fra eller er opnået direkte eller indirekte ved krænkelsen.

*Artikel 26: Strafferetlig håndhævelse på eget initiativ*

Hver part skal sikre, at dens kompetente myndigheder i relevante tilfælde kan handle på eget initiativ og indlede en undersøgelse eller anlægge sag, for så vidt angår de i artikel 23 (Strafbare handlinger), stk. 1, 2, 3 og 4, beskrevne handlinger, for hvilke denne part fastsætter strafferetlige procedurer og sanktioner.

## AFSNIT 5: HÅNDHÆVELSE AF INTELLEKTUELLE EJENDOMSRETTIGHEDER I DET DIGITALE MILJØ

*Artikel 27: Håndhævelse i det digitale miljø*

1. Hver part skal sørge for, at der findes håndhævelsesprocedurer i det i afsnit 2 (Civilretlig håndhævelse) og 4 (Strafferetlig håndhævelse) fastsatte omfang i dens lovgivning, således at der kan skrides effektivt ind over for krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder, der finder sted i det digitale miljø, også i form af hurtige foranstaltninger for at forhindre krænkelser og foranstaltninger, der forebygger yderligere krænkelser.

2. I tilslutning til stk. 1 finder hver parts håndhævelsesprocedurer anvendelse på krænkelse af ophavsret eller beslægtede rettigheder over digitale netværk, hvilket kan omfatte ulovlig anvendelse af distributionsformer i krænkelsesøjemed. Disse procedurer skal gennemføres på en måde, hvorpå man undgår, at der opstår hindringer for lovlig aktivitet, herunder e-handel, og hvorved grundlæggende principper som f.eks. ytringsfrihed, retfærdig behandling og privatlivets fred[16] overholdes i overensstemmelse med denne parts lovgivning.

3. Hver part skal bestræbe sig på at fremme samarbejde i erhvervslivet for effektivt at bekæmpe varemærkeforfalskning og krænkelse af ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder og samtidig bevare lovlig konkurrence og i overensstemmelse med denne parts lovgivning overholde grundlæggende principper som f.eks. ytringsfrihed, retfærdig behandling og privatlivets fred.

4. En part kan i overensstemmelse med sine love og forskrifter give sine kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge en onlinetjenesteudbyder hurtigt at give en rettighedshaver tilstrækkelige oplysninger til at identificere en abonnent, hvis konto angiveligt er blevet brugt til krænkelser, hvis rettighedshaveren har udfyldt en i retlig henseende fyldestgørende anmodning vedrørende varemærkeforfalskning eller krænkelse af ophavsret

[16] F.eks. med forbehold af en parts lovgivning at vedtage eller opretholde en ordning, der indeholder begrænsninger i onlinetjenesteudbyderes ansvar eller i foranstaltningerne imod dem, og samtidig tilgodese rettighedshaverens legitime interesser.

eller dermed beslægtede rettigheder, og hvis sådanne oplysninger søges tilvejebragt for at beskytte eller håndhæve disse rettigheder. Disse procedurer skal gennemføres på en måde, hvorpå man undgår, at der opstår hindringer for lovlig aktivitet, herunder e-handel, og hvorved grundlæggende principper som f.eks. ytringsfrihed, retfærdig behandling og privatlivets fred overholdes i overensstemmelse med denne parts lovgivning.

5. Hver part sørger for den nødvendige retsbeskyttelse og for effektive retsmidler over for omgåelse af effektive tekniske foranstaltninger[17], som forfattere, udøvende kunstnere eller fremstillere af fonogrammer anvender i udøvelsen af deres rettigheder i forbindelse med, og som begrænser handlinger med hensyn til deres arbejde, fremførelser og fonogrammer, som de pågældende forfattere, udøvende kunstnere eller fremstillere af fonogrammer ikke har tilladt, eller som ikke er tilladt ifølge lovgivningen.

6. For at sørge for den nødvendige retsbeskyttelse og de effektive retsmidler, der er omhandlet i stk. 5, skal hver part som minimum sikre beskyttelse mod:

   a) i det omfang dens lovgivning foreskriver det:

      i) bevidst omgåelse uden tilladelse hertil af effektive tekniske foranstaltninger eller omgåelse, som med rimelighed kan formodes at være bevidst, og

      ii) udbud til offentligheden via markedsføring af en anordning eller vare, herunder computerprogrammer, eller en tjeneste som en måde at omgå en effektiv teknisk foranstaltning og

   b) fremstilling, import eller distribution af en anordning eller vare, herunder computerprogrammer, eller levering af en tjenesteydelse, som

      i) hovedsagelig er designet eller fremstillet med henblik på omgåelse af en effektiv teknisk foranstaltning eller

      ii) kun i begrænset omfang har andet kommercielt formål end omgåelse af en effektiv teknisk foranstaltning[18].

7. For at beskytte edb-oplysninger vedrørende rettighedsforvaltning[19] skal hver part sørge for, at der er hensigtsmæssig retsbeskyttelse og effektive retsmidler til rådighed over for enhver

---

17 I denne artikel forstås ved **tekniske foranstaltninger** teknologier, anordninger eller komponenter, der under deres normale funktion har til formål at forhindre eller begrænse handlinger i forbindelse med værker, fremførelser eller fonogrammer, som de pågældende forfattere, udøvende kunstnere eller fremstillere af fonogrammer ikke har tilladt, jf. en parts lovgivning. Uanset omfanget af ophavsretten eller dermed beslægtede rettigheder i en parts lovgivning anses tekniske foranstaltninger for at være effektive, hvis brugen af beskyttede værker, fremførelser eller fonogrammer kontrolleres af forfattere, udøvende kunstnere eller producenter af fonogrammer ved hjælp af en adgangskode eller en beskyttelsesproces, herunder kryptering eller scrambling, eller kopikontrolanordning, der opfylder beskyttelsesformålet.

18 I forbindelse med gennemførelsen af stk. 5 og 6 er ingen part forpligtet til at kræve, at udformning af eller udformning og valg af dele og komponenter til et forbrugerelektronik-, telekommunikations- eller computerprodukt udgør et svar på nogen særlig teknisk foranstaltning, forudsat at produktet ikke på anden måde er i strid med bestemmelserne om gennemførelse af disse stykker.

19 I denne artikel forstås ved **oplysninger vedrørende rettighedsforvaltning**:

a) oplysninger, der identificerer et værk, en optræden eller et fonogram; forfatteren af et værk, den udøvende kunstner i en optræden eller fremstilleren af et fonogram; eller rettighedshaveren til et værk, en optræden eller et fonogram;

person, som bevidst uden tilladelse foretager en af følgende handlinger, og som ved, eller, for så vidt angår civilretlige midler, har grund til at vide, at handlingen indebærer, muliggør, letter eller skjuler en krænkelse af en ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder:

a) sletning eller ændring af edb-oplysninger vedrørende rettighedsforvaltning

b) udbredelse, import med henblik på udbredelse, radio- eller fjernsynsudsendelse eller anden overføring til eller tilrådighedsstillelse for offentligheden af kopier af værker, fremførelser eller fonogrammer vel vidende, at edb-oplysninger vedrørende rettighedsforvaltning er blevet slettet eller ændret uden tilladelse.

8. Når en part sørger for den nødvendige retsbeskyttelse og for effektive retsmidler i henhold til bestemmelserne i stk. 5 og 7, kan denne vedtage eller opretholde hensigtsmæssige begrænsninger eller undtagelser i foranstaltningerne om gennemførelse af bestemmelserne i stk. 5, 6 og 7. Forpligtelserne i stk. 5, 6 og 7 berører ikke de rettigheder, begrænsninger, undtagelser eller værn, for så vidt angår krænkelse af ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder, i henhold til en parts lovgivning.

# Kapitel III: Håndhævelsespraksis

*Artikel 28: Håndhævelsesfagkundskab, oplysninger og intern samordning*

1. Hver part skal fremme opbygningen af særlige fagkundskaber hos sine kompetente myndigheder med ansvar for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

2. Hver part skal fremme indsamling og analyse af statistiske oplysninger og andre relevante oplysninger om krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder og indsamling af oplysninger om bedste praksis for at forebygge og bekæmpe krænkelser.

3. Hver part skal i givet fald fremme intern samordning blandt og fælles indsats hos sine kompetente myndigheder med ansvar for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

4. Hver part skal bestræbe sig på i givet fald at fremme etablering og opretholdelse af formelle og uformelle mekanismer som f.eks. rådgivende grupper, hvorigennem dens kompetente myndigheder kan holde sig orienteret om rettighedshaveres og andre relevante berørte parters synspunkter.

*Artikel 29: Risikostyring ved grænsen*

1. For at øge effektiviteten af håndhævelse ved grænsen af intellektuelle ejendomsrettigheder kan en parts kompetente myndigheder:

---

b) oplysninger om vilkårene for brugen af et værk, en optræden eller et fonogram eller
c) numre eller koder, som repræsenterer de i a) og b) ovenfor beskrevne oplysninger;
når ingen af disse oplysninger er vedlagt en kopi af et værk, en optræden eller et fonogram eller optræder i forbindelse med meddelelsen om eller tilrådighedsstillelsen af et værk, en optræden eller et fonogram til/for offentligheden.

a) rådføre sig med andre parters relevante berørte parter og kompetente myndigheder med ansvar for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for at identificere og tackle væsentlige risici og fremme foranstaltninger til at afbøde dem og

b) udveksle oplysninger med andre parters kompetente myndigheder om håndhævelse ved grænsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder relevante oplysninger for bedre at kunne identificere og indkredse forsendelser, som mistænkes for at indeholde varer, der udgør en krænkelse, med henblik på inspektion.

2. Hvis en part beslaglægger importerede varer, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, kan dens kompetente myndigheder afgive oplysninger til den eksporterende part med henblik på identifikation af de parter og varer, som er involveret i eksporten af de beslaglagte varer. Den eksporterende parts kompetente myndigheder kan gribe ind over for disse parter og fremtidige forsendelser i overensstemmelse med partens lovgivning.

*Artikel 30: Gennemsigtighed*

Hver part kan for at fremme gennemsigtigheden i administrationen af sit håndhævelsessystem for intellektuelle ejendomsrettigheder træffe passende foranstaltninger i henhold til sin lovgivning og politik for at offentliggøre eller på anden måde stille oplysninger til rådighed for offentligheden om:

a) procedurer i dens lovgivning til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, dens kompetente myndigheder med ansvar for denne håndhævelse og kontaktpunkter til support

b) relevante love, forskrifter, endelige retlige afgørelser og generelt anvendelige administrative bestemmelser om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og

c) sine bestræbelser på at sikre et effektivt system til håndhævelse og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

*Artikel 31: Befolkningens bevidsthed*

Hver part skal i givet fald fremme vedtagelse af foranstaltninger til at øge befolkningens bevidsthed om betydningen af at overholde intellektuelle ejendomsrettigheder og de skadelige virkninger af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

*Artikel 32: Miljøovervejelser i forbindelse med tilintetgørelse af varer, som udgør en krænkelse*

Tilintetgørelse af varer, som udgør en krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, skal foregå i overensstemmelse med de love og forskrifter på miljøområdet, der er gældende på denne parts område, hvor tilintetgørelsen finder sted.

# Kapitel IV

## INTERNATIONALT SAMARBEJDE

*Artikel 33: Internationalt samarbejde*

1. Hver part anerkender, at internationalt samarbejde er afgørende for at opnå effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og at det bør fremmes uanset oprindelsen af de varer, som udgør en krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, hvor rettighedshaveren befinder sig, eller rettighedshaverens nationalitet.

2. For at bekæmpe krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, navnlig varemærkeforfalskning og piratkopiering af ophavsretligt eller dermed beslægtet beskyttet materiale skal parterne, hvis det er relevant, fremme samarbejde mellem deres kompetente myndigheder med ansvar for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Et sådant samarbejde kan omfatte retshåndhævende samarbejde, for så vidt angår strafferetlig håndhævelse, og foranstaltninger ved grænsen, som omfattet af denne aftale.

3. Samarbejde i henhold til dette kapitel skal foregå i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og være underlagt hver parts love, politikker, ressourceallokering og prioriteter for retshåndhævelse.

*Artikel 34: Udveksling af oplysninger*

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 29 (Risikostyring ved grænsen) skal hver part bestræbe sig på at udveksle følgende med andre parter:

a) oplysninger, som denne part indsamler i forbindelse med bestemmelserne i kapitel III (Håndhævelsespraksis), herunder statistiske data og oplysninger om bedste praksis

b) oplysninger om dennes love og administrative bestemmelser vedrørende beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og

c) andre oplysninger, hvis det er relevant og efter aftale.

*Artikel 35: Kapacitetsopbygning og teknisk bistand*

1. Hver part skal - på begæring og på betingelser, hvorom der opnås enighed – bestræbe sig på at bidrage med kapacitetsopbygning og teknisk bistand til andre parter i denne aftale og, hvis det er relevant, til kommende parter for at øge håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Kapacitetsopbygning og teknisk bistand kan dække områder som f.eks.:

   a) øget **bevidsthed i befolkningen om betydningen af intellektuelle ejendomsrettigheder**

b) udbygning **og gennemførelse af national lovgivning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder**

c) videreuddannelse **af embedsmænd i håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og**

d) samordnet **indsats på regionalt og multilateralt plan**.

2. Hver part skal bestræbe sig på at arbejde nært sammen med andre parter og, hvis det er relevant, ikke-parter i denne aftale med henblik på at gennemføre bestemmelserne i stk. 1.

3. En part kan iværksætte de aktiviteter, der er beskrevet i denne artikel, sammen med relevante private sektorer eller internationale organisationer. Hver part skal søge at undgå unødigt dobbeltarbejde i forbindelse med de i denne artikel beskrevne aktiviteter og andre internationale samarbejdsaktiviteter.

# Kapitel V

## INSTITUTIONELLE ARRANGEMENTER

*Artikel 36: ACTA-udvalget*

1. Parterne nedsætter herved ACTA-udvalget. Hver part skal være repræsenteret i udvalget.

2. Udvalget skal:

a) undersøge gennemførelsen og anvendelsen af denne aftale

b) tage spørgsmål i betragtning vedrørende udbygning af denne aftale

c) gennemgå foreslåede ændringer til denne aftale i henhold til artikel 42 (Ændringer)

d) fastsætte vilkårene for WTO-medlemmers tiltrædelse af denne aftale, jf. artikel 43 (Tiltrædelse), stk. 2, og

e) tage stilling til andre spørgsmål, som kan få indvirkning på gennemførelsen og anvendelsen af denne aftale.

3. Udvalget kan beslutte at:

a) nedsætte ad hoc-udvalg eller arbejdsgrupper til at bistå udvalget med at udføre de i stk. 2 omhandlede arbejdsopgaver eller til at bistå en kommende part - på dennes anmodning - i at tiltræde aftalen, jf. artikel 43 (Tiltrædelse)

b) rådføre sig med ngo'er (enkeltpersoner eller grupper)

c) komme med henstillinger vedrørende gennemførelsen og anvendelsen af denne aftale, bl.a. ved at tilslutte sig retningslinjer for bedste praksis i forbindelse hermed

d) udveksle oplysninger og bedste praksis med tredjeparter om at bekæmpe krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder teknikker til at identificere og overvåge piratkopiering og varemærkeforfalskning og

e) træffe andre foranstaltninger i udøvelsen af sine funktioner.

4. Alle udvalgets beslutninger træffes ved konsensus, medmindre udvalget ved konsensus beslutter noget andet. Udvalget anses for at have truffet beslutning ved konsensus om en sag, det har fået indbragt, hvis ingen part, der er til stede på det møde, hvor beslutningen træffes, formelt gør indsigelse mod den foreslåede beslutning. Udvalgets arbejdssprog er engelsk, og arbejdsdokumenter skal udarbejdes på engelsk.

5. Udvalget vedtager selv sine regler og procedurer inden for en rimelig frist efter denne aftales ikrafttrædelse og indbyder de signatarer, som ikke er parter i denne aftale, til at deltage i udvalgets drøftelser af disse regler og procedurer. Reglerne og procedurerne:

a) skal bl.a. omhandle mødeledelse, afholdelse af møder og afvikling af organisatoriske opgaver i forbindelse med denne aftale og dens funktionsmåde og

b) kan også omhandle, hvordan man opnår observatørstatus, og andre spørgsmål, som udvalget finder nødvendige for at kunne fungere hensigtsmæssigt.

6. Udvalget kan ændre reglerne og procedurerne.

7. Uanset bestemmelserne i stk. 4 skal udvalgets beslutninger om at vedtage eller ændre reglerne og procedurerne de første fem år efter denne aftales ikrafttrædelse ske ved konsensus blandt parterne i denne aftale og de signatarer, der ikke er parter i denne aftale.

8. Efter den i stk. 7 fastsatte periode kan udvalget vedtage eller ændre reglerne og procedurerne ved konsensus blandt parterne i denne aftale.

9. Uanset bestemmelserne i stk. 8 kan udvalget beslutte, at vedtagelsen eller ændringen af en bestemt regel eller procedure kræver konsensus blandt parterne i aftalen og de signatarer, som ikke er parter i aftalen.

10. Udvalget skal holde møde mindst en gang om året, medmindre det beslutter noget andet. Det første møde i udvalget skal afholdes inden for en rimelig tidsperiode efter denne aftales ikrafttrædelse.

11. Det understreges for en sikkerheds skyld, at udvalget ikke må overvåge eller føre kontrol med national eller international håndhævelse eller efterforskning af kriminalsager i særlige tilfælde vedrørende intellektuel ejendomsret.

12. Udvalget skal søge at undgå unødigt dobbeltarbejde i forbindelse med sine egne aktiviteter og andre internationale bestræbelser på at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder.

*Artikel 37: Kontaktpunkter*

1. Hver part skal udpege et kontaktpunkt for at fremme kommunikationen mellem parterne vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne aftale.

2. En parts kontaktpunkt skal på anmodning fra en anden part præcisere, hvilket kontor eller hvilken embedsmand den anmodende parts anliggende skal henvises til, og hvis det er nødvendigt medvirke til at fremme kommunikationen mellem det pågældende kontor eller den pågældende embedsmand og den anmodende part.

*Artikel 38: Høringer*

1. En part kan skriftligt anmode om høringer med en anden part i forbindelse med ethvert anliggende vedrørende gennemførelsen af denne aftale. Denne anmodede part skal udvise imødekommenhed over for en sådan anmodning, besvare den og give passende mulighed for høring.

2. Høringerne, herunder de holdninger som parterne i høringerne indtager, skal være fortrolige og ikke berøre den enkelte parts rettigheder eller holdninger i andre sager, herunder sager under *Understanding on Rules and Procedures Governing the Settlement of Disputes* i bilag 2 til WTO-overenskomsten.

3. Parterne i høringerne kan efter aftale orientere udvalget om resultatet af deres høringer i henhold til denne artikel.

# Kapitel VI: Afsluttende bestemmelser

*Artikel 39: Undertegnelse*

Denne aftale skal være åben for undertegnelse af deltagerne i forhandlingen[20] og andre WTO-medlemmer, som deltagerne enes om ved konsensus, fra den 31. marts 2011 til den 31. marts 2013.

*Artikel 40: Ikrafttrædelse*

1. Denne aftale træder i kraft 30 dage efter datoen for deponering af det sjette ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument mellem de signatarer, der har deponeret deres respektive ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter.

---

[20] Australien, Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Canada, Republikken Cypern, Kongeriget Danmark, Republikken Estland, Den Europæiske Union, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik, Den Hellenske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Japan, Republikken Korea, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Malta, Kongedømmet Marokko, De Forenede Mexicanske Stater, Kongeriget Nederlandene, New Zealand, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Singapore, Det Schweiziske Forbund, Den Slovakiske Republik, Republikken Slovenien, Kongeriget Spanien, Kongeriget Sverige, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Ungarn, Amerikas Forenede Stater og Republikken Østrig.

2. Aftalen træder i kraft for hver signatar, der deponerer sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument efter deponeringen af det sjette ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument, 30 dage efter datoen for denne signatars deponering af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument.

*Artikel 41: Udtrædelse*

En part kan udtræde af denne aftale ved skriftlig meddelelse til depositaren. Udtrædelsen får virkning 180 dage efter, at depositaren modtager meddelelsen.

*Artikel 42: Ændringer*

1. En part kan foreslå ændringer til denne aftale til udvalget. Udvalget beslutter, om det vil fremsætte en foreslået ændring til parterne til ratifikation, accept eller godkendelse.

2. Enhver ændring træder i kraft 90 dage efter den dato, hvor alle parter har deponeret deres respektive ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter hos depositaren.

*Artikel 43: Tiltrædelse*

1. Efter udløbet af den i artikel 39 (Undertegnelse) omhandlede periode kan ethvert WTO-medlem ansøge om at tiltræde denne aftale.

2. Udvalget fastsætter vilkårene for hver ansøgers tiltrædelse.

3. Denne aftale træder i kraft for ansøgeren 30 dage efter datoen for deponering af dennes tiltrædelsesinstrument ud fra de i stk. 2 omhandlede vilkår for tiltrædelse.

*Artikel 44: Aftalens tekster*

Denne aftale undertegnes i en enkelt original på engelsk, fransk og spansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

*Artikel 45: Depositar*

Den japanske regering er depositar for denne aftale.